

Nr 45.

Av herr **Lundén**, *angående vissa gamla vägars uppbyggnad och förening med fastighet.*

Vid de många ny- och ombyggnader av allmänna vägar, som nutid och motortrafik kräva, förekommer ofta, att ett stycke väg vid en omläggning får en annan sträckning än förutvarande. Icke sällan inträffar då vid övergången av ett åkerfält, att ägaren till den jord, varöver vägen drages, får en bit jord emellan gamla och nya vägen, vilken för jordägaren förorsakar besvär och tidspillan vid brukningen, ja, kanske blir på grund därav helt värdelös. Full ersättning härför medför ökad utgift för jordlösen.

Om den gamla vägen finge uppbyggnas och läggas som åker, skulle nämnda olägenhet i brukningshänseende bortfalla. Ett utbyte av jord kunde då även tänkas förekomma.

Ofta framställs till vederbörande vägstyrelse av berörda jordägare en önskan att få uppbyggnas gamla vägdelen, men oklarhet råder, huruvida vägstyrelse eller länsstyrelse eller någondera äger rätt att under betryggande former lämna ett sådant medgivande. Vägstyrelsen kan ju visserligen ge det svar, att den med den rätt den har till vägen i fråga ger sitt löfte därtill. Men därmed torde den, som vill ta vägen i anspråk, vara föga tryggad och tillfredsställd.

Frågan är enligt mitt förmenande av sådan betydelse, att en utredning bör göras och klara bestämmelser utformas.

Med anledning av vad jag sålunda anfört, får jag anhålla,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om, att utredning verkställs i frågan, huruvida vägstyrelse eller länsstyrelse må kunna medgivas behörighet att med ägaren till intilliggande fastighet träffa överenskommelse i fråga om uppbyggnad av gammal väg, som ej längre är nödig såsom sådan för allmänt eller enskilt behov, och om dennas förening med fastighetens ägare, samt att det resultat, vartill utredningen kan föranleda, måtte framläggas för riksdagen.

Stockholm den 15 januari 1930.

A. W. Lundén.